

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał rozliczenia renty A. G. w związku z osiągniętym przychodem w roku 2015, a następnie zażądał zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, w kwocie 13.645,20 zł.

(decyzja z dnia 24 listopada 2016 roku k.256 plik I akt ZUS)

Od powyższej decyzji A. G. odwołała się w dniu 5 stycznia 2017 roku, wnosząc o jej zmianę. Odwołująca się wskazała, że przyznaną bezterminowo rentę z tytułu choroby zawodowej miała zawieszoną przez kilka lat z powodu osiągniętych przychodów. W lipcu 2015 roku, gdy osiągnęła wiek emerytalny przestał ją obowiązywać przepis o ograniczeniu przychodów. W związku z tym w dniu 13 sierpnia 2015 roku wystosowała do ZUS prośbę o wznowienie wypłaty zawieszono świadczenia. Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015 roku wznowiono jej wypłatę świadczenia, nie żądając żadnych innych dokumentów. Tymczasem dnia 9 grudnia 2016 roku otrzymała decyzję o konieczności zwrotu 13.645,20zł nienależnie pobranego świadczenia za rok 2015.

(odwołanie k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k.3 - 3v)

Wnioskodawczyni nie kwestionowała wysokości przychodów określonych przez ZUS za 2015 rok na kwotę 156.180,71 zł.

(pismem z dnia 18 maja 2017 roku k. 10)

Na rozprawie w dniu 7 czerwca 2017 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie oraz oświadczyła, że cały czas kontynuuje zatrudnienie.

(stanowisko wnioskodawczyni e -protokół z dnia 7 czerwca 2017 roku 00:01:04 - 00:05:18)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawczyni A. G. od 1995 roku pobiera rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

(okoliczność bezsporna, decyzja z 1995 roku k. 23 plik I akt ZUS)

W dniu 13 sierpnia 2015 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o wznowienie wypłaty zawieszono renty z tytułu chorobowy zawodowej, którą to zawiesiła z uwagi na osiągnięte przychody.

Pracownik ZUS poczynił na piśmie adnotację, że udzielono wnioskodawczyni pouczenia w związku z treścią art. 103 i art. 103 a oraz wydano wniosek o emeryturę.

(pismo z dnia 13 sierpnia 2015 roku k. 212 plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 24 sierpnia 2015 roku organ rentowy podjął wypłatę renty od dnia 1 sierpnia 2015 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W pouczeniu załączonym do decyzji była zacytowana treść art. 138 ustawy FUS - w pkt VI oraz art. 103 - 104 ww. ustawy - w pkt VIII.

(decyzja z dnia 24 sierpnia 2015 roku k. 214 - 216 plik I akt ZUS)

Wnioskodawczyni, pismem z dnia 19 października 2016 roku została pouczona, że jest zobowiązana poinformować ZUS o osiągniętych przychodach i ich wysokości.

(zawiadomienie z dnia 19 października 2015 roku k. 218 plik I akt ZUS)

Ubezpieczona w 2015 roku osiągnęła przychód z tytułu zatrudnienia w Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. oraz z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 156.180,71 zł.

(okoliczność bezsporna, zaświadczenie o dochodach z dnia 19 listopada 2016 roku k. 236 plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 24 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał rozliczenia renty wnioskodawczyni za 2015 rok. Przychód wnioskodawczyni w w/w roku wyniósł łącznie 156.180,71 zł i przekroczył wyższą kwotę graniczną przychodu (130% przeciętnego wynagrodzenia) ustaloną dla w/w roku, to jest kwoty 61.119,90 zł. W ocenie ZUS osiągnięty przychód uzasadniał zawieszenie łącznej kwoty świadczenia za ww. rok na kwotę 32.633,60 zł, w tym: od 1 stycznia 2015 roku do 28 lutego 2015 roku - o 2.671,60 zł x 2 miesiące, tj. 5.343,20 zł i od 1 marca 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku - o 2.729,04 zł x 10 miesięcy, tj. 27.290,40 zł. W ww. roku świadczenie podlegało zawieszeniu na łączną kwotę 18.988,40 zł. Po dokonaniu rozliczenia za ww. rok Zakład ustalił, że wnioskodawczyni pobrała nienależnie świadczenie w kwocie 13.645,20 zł.

(decyzja z dnia 24 listopada 2016 roku k. 256 plik I akt ZUS)

Organ rentowy w sposób należyty pouczył ubezpieczoną o braku prawa do pobierania świadczenia w przypadku osiągnięcia przez nią dochodów.

(decyzja z dnia 24 sierpnia 2015 roku k. 215 - 216 plik I akt ZUS, decyzja z dnia 13 marca 2012 roku k. 171 plik I akt ZUS, decyzja z dnia 7 maja 2013 roku k. 185 plik I akt ZUS, decyzji z dnia 16 kwietnia 2014 roku k. 196 plik I akt ZUS, decyzji z dnia 24 marca 2015 roku k. 210 plik I akt ZUS)

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

Odwołanie A. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 24 listopada 2016 roku jest nie zasadne.

Zgodnie z art. 103 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art. 103a-106. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do emerytów, którzy osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust.1 a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem art. 103a.

W myśl art. 103a, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 j.t.) prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

Natomiast według ust. 7. i 8 cytowanego przepisu, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu

Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130 % tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości:

- 1) 24 % kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;
- 2) 18 % kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;
- 3) 20,4 % kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" w terminie do 14 dnia roboczego drugiego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego - kwoty przychodu, o których mowa w ust. 7 i 8, z zaokrągleniem w górę do pełnych 10 groszy. (ust. 10 punkt 1).

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. W myśl ust. 2, za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się między innymi świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania. Nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy, niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach - za okres dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 5.5.

Świadczenia ulegają zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ogłoszonego ostatnio przez Prezesa GUS. W tej sytuacji świadczenia zmniejsza się o kwotę przekroczenia, czyli różnicę między osiąganym przychodem a minimalnym progiem zarobkowym.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że w pouczeniach załączonych do decyzji w przedmiocie świadczenia rentowego była zacytowana treść art. 103 - 104 oraz art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. A zatem zdaniem Sądu, wnioskodawczyni została pouczona o tym, że nie może przekroczyć określonego progu dochodów, jeżeli nie chce, aby jej świadczenie z ZUS uległo zmniejszeniu.

Łączny przychód osiągnięty przez wnioskodawczynię w 2015 roku wyniósł 156.180,71 zł a zatem przekroczył kwotę graniczną, ustaloną dla tego roku.

Stosownie do Komunikatu Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 listopada 2015 roku w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2015 roku stosowanych przy zawieszeniu albo zmniejszaniu emerytur i rent (M. P. z 2015 roku, poz. 1116) na podstawie art. 104 ust 10 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) ogłasza się, że kwoty graniczne przychodu dla 2015 roku wynoszą odpowiednio **61.119,90 zł - co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 130% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:**

- 4915,50 zł - od 1 stycznia 2015 r. do 28 lutego 2015 r.,
- 5125,50 zł - od 1 marca 2015 r. do 31 maja 2015 r.,
- 5271,40 zł - od 1 czerwca 2015 r. do 31 sierpnia 2015 r.,
- 5011,40 zł - od 1 września 2015 r. do 30 listopada 2015 r.,
- 5064,00 zł - od 1 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r.

W tym stanie rzeczy wskazać należy, że wnioskodawczyni, mimo zaistnienia wskazanych okoliczności powodujących zawieszenie świadczenia, po wcześniejszym stosownym pouczeniu zawartym w każdorazowej decyzji ZUS dotyczącej wysokości świadczenia rentowego, pobrała świadczenia rentowe za 2015 roku.

Kwota 13.645,20 zł stanowi, więc kwotę nienależnie pobranego świadczenia rentowego za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2015 roku, podlegającego w myśl powołanych wyżej przepisów, obowiązkowi zwrotu na podstawie art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że odwołująca z pewnością zdawała sobie sprawę, iż w razie spełnienia się przesłanek z ww. przepisu, tj. osiągnięcia przychodu określonego w Komunikacie Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 listopada 2015 roku w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2015 roku stosowanych przy zawieszeniu albo zmniejszaniu emerytur i rent, będzie zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranych przez nią świadczeń.

Sąd doszedł do przekonania, że wobec znajdujących się pouczeń w aktach rentowych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo zastosował obowiązujące przepisy prawne.

W niniejszej sprawie odwołująca nie podnosiła kwestii związanych z nieprawidłowym naliczeniem przez organ rentowy jej rocznego przychodu osiągniętego w 2015 roku oraz ogólnej kwoty będącej świadczeniem nienależnie pobranym, zatem Sąd potraktował te okoliczności za bezsporne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych powyżej przepisów orzekł, jak w sentencji.